

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2016/860

z dne 4. februarja 2016

o podrobnejši opredelitvi okoliščin, v katerih je potrebna izključitev iz uporabe pooblastil za odpis in konverzijo v skladu s členom 44(3) Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, zlasti člena 44(11) Direktive;

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Pri reševanju je bistvenega pomena, da imajo organi za reševanje ustrezne smernice za zagotovitev, da se instrument za reševanje s sredstvi upnikov uporablja primerno in dosledno po vsej Uniji. Načelo, da se instrument za reševanje s sredstvi upnikov lahko uporablja za vse obveznosti, razen če so izrecno izključene v skladu s členom 44(2) Direktive 2014/59/EU, velja za vse. Zato se za nobeno obveznost ne bi smelo domnevati, da je vedno izključena iz reševanja s sredstvi upnikov, razen če spada na seznam obveznosti, ki so izrecno izključene z navedeno določbo. Dejansko bi si moral organ za reševanje že na stopnji načrtovanja reševanja in ocene rešljivosti prizadevati za čim manj izključitev iz reševanja s sredstvi upnikov, da se spoštuje načelo, da bodo delničarji in upniki pokrili stroške reševanja.
- (2) Reševanje ureja splošno načelo, da morajo delničarji in upniki kriti izgube pri reševanju glede na prednost njihovih terjatev pri običajnih insolvenčnih postopkih. Poleg tega bi se morali upniki istega razreda obravnavati na enak način. Zaradi tega je potrebno jasno opredeliti diskrecijsko pravico organov za reševanje do popolne ali delne izključitve nekaterih obveznosti iz reševanja s sredstvi upnikov ter prenosa izgub na druge upnike ali, po potrebi, na sklade za reševanje. Zato je treba okoliščine, ki upnikom dovoljujejo izključitev iz reševanja z njihovimi sredstvi, natančno opredeliti, vsako odstopanje od načela enake obravnave upnikov iste stopnje (tako imenovano načelo enakovrednosti) mora biti sorazmerno, utemeljeno s javnim interesom in nediskriminatorno.
- (3) Pomembno je, da imajo organi za reševanje pri izvajanju svojih pooblastil na voljo okvir za izključitev obveznosti ali razreda obveznosti iz reševanja s sredstvi upnikov v izjemnih okoliščinah, kot so določene v členu 44(3) Direktive 2014/59/EU, da se zagotovi večja jasnost danega scenarija za reševanje. Vendar organi za reševanje potrebujejo določeno stopnjo prožnosti, da za vsak posamezen primer ocenijo, ali so izključitve nujno potrebne in sorazmerne.
- (4) Odločitev o uporabi instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov (ali drugih instrumentov za reševanje) je treba sprejeti, da se dosežejo cilji reševanja iz člena 31(2) Direktive 2014/59/EU. Prav tako bi morali ti cilji reševanja usmerjati odločitve o uporabi instrumenta, vključno z odločitvijo za izključitev obveznosti ali razreda obveznosti iz reševanja s sredstvi upnikov v danem primeru.
- (5) V skladu s temi načeli bi morala biti sposobnost za izključitev ali delno izključitev nekaterih obveznosti iz uporabe pooblastil za odpis in konverzijo v skladu s členom 44(3) Direktive 2014/59/EU omejena na minimum,

⁽¹⁾ UL L 173, 12.6.2014, str. 190.

ki je potreben za doseg ciljev, ki upravičujejo izključitev. V ta namen bi morala imeti možnost delne izključitve obveznosti z omejitvijo obsega odpisa, kjer je to dovolj za doseg cilja, prednost pred popolno izključitvijo iz reševanja s sredstvi upnikov.

- (6) Izjemna uporaba pooblastila za popolno ali delno izključitev obveznosti ali razreda obveznosti ne sme vplivati na odgovornosti organov za reševanje za zagotovitev, da je institucije in skupine mogoče rešiti ter da imajo dovolj sredstev za izpolnitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, da lahko krijejo izgube pri reševanju in zagotovijo dokapitalizacijo v skladu z načrtom reševanja. Dejansko morajo v skladu s členom 45(6)(c) Direktive 2014/59/EU zadevni organi za reševanje pri zagotavljanju, da ima institucija zadostno zmogljivost kritja izgub in dokapitalizacije, upoštevati vsako verjetno izključitev. Če bi izključitev nekaterih obveznosti iz reševanja s sredstvi upnikov bistveno zmanjšala razpoložljivost teh zmogljivosti pri reševanju, bi moral organ za reševanje verjetno potrebo po takšnih izključitvah upoštevati pri določitvi minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu s členom 45(6)(c) Direktive 2014/59/EU.
- (7) Glede na izjemni značaj možnosti, ki jo ima organ za reševanje za izključitev obveznosti ali razreda obveznosti iz reševanja s sredstvi upnikov v skladu s členom 44(3) Direktive 2014/59/EU, mora biti ocena organa za reševanje dobro utemeljena. Kadar bi takšne izključitve pomenile uporabo sklada za reševanje, bi moral organ za reševanje zagotoviti utemeljeno razlago izjemnih okoliščin, ki vodijo do izključitve. To pojasnilo je bistveno, da lahko Komisija izpolni svojo nalogo iz člena 44(12) Direktive 2014/59/EU, ki določa, da mora Komisija v 24 urah po prejemu uradnega obvestila organa za reševanje o odločitvi za izključitev nekaterih obveznosti odločiti, ali naj prepove predlagano spremembo ali zahteva njeno spremembo. Pojasnilo, ki ga Komisiji predloži organ za reševanje, mora biti sorazmerno, poleg tega je treba upoštevati potrebo po smotrnosti, kot zahtevajo okoliščine, ki so značilne za zadevni primer.
- (8) V primeru reševanja bi bilo načeloma treba obveznosti, ki se upoštevajo pri izpolnjevanju minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, vedno reševati s sredstvi upnikov v takšnem obsegu, kot je to potrebno za pokritje izgub in dokapitalizacijo institucije, če organi za reševanje v času načrtovanja reševanja dejansko predvidijo, da te obveznosti na verodostojen in izvedljiv način prispevajo k kritju izgub in dokapitalizaciji. V izjemnih primerih, kadar mora organ za reševanje uporabiti izključitev iz člena 44(3) Direktive 2014/59/EU, ki se ni upoštevala pri načrtovanju reševanja, in kadar bi takšne izključitve pomenile uporabo sklada za reševanje, bi organ za reševanje moral razložiti, katere izjemne okoliščine upravičujejo izključitev, ter navesti razloge, zakaj organ za reševanje teh izjemnih okoliščin ni mogel predvideti pri načrtovanju reševanja. Zahtevo za obrazložitev teh dejavnikov bi bilo treba uporabiti sorazmerno in ustrezno ob upoštevanju potrebe po pravočasnih ukrepih za reševanje.
- (9) Pri izvajanju možnosti izključitve obveznosti iz reševanja s sredstvi upnikov v skladu s členom 44(3) Direktive 2014/59/EU bi bilo treba v celoti upoštevati splošna načela prava Unije ter zlasti to ne bi smelo vplivati na zaščitne ukrepe, ki varujejo druge upnike, pri čemer velja načelo, da noben upnik ne bi smel utrpeti večje izgube, kot bi jo utrpel, če bi institucija prenehala po običajnem insolvenčnem postopku (načelo, da noben upnik ne sme biti na slabšem). Organi za reševanje morajo biti pozorni na potrebo po spoštovanju teh zaščitnih ukrepov ter na tveganje izplačila nadomestila upnikom, povezanim s kršitvijo teh zaščitnih ukrepov pri izključitvah iz člena 44(3) Direktive 2014/59/EU in pri pripravi načrta za reševanje. Vendar dejstvo, da lahko sodišča revidirajo odločitev organa za reševanje za izključitev obveznosti, ne bi smelo biti edina podlaga za nadaljnjo izključitev. To ne bi smelo vplivati na ustrezno upoštevanje prejšnjih odločitev sodišča v zvezi z ukrepi reševanja, kadar so ti relevantni za posamezen primer.
- (10) Splošna zmogljivost organa za reševanje za izključitve je omejena zaradi dejstva, da se izgube, ki jih zaradi izključitev upniki ne krijejo v celoti, lahko krijejo iz sheme za financiranje reševanja le, kadar so delničarji in upniki prispevali znesek, ki ustreza vsaj 8 % vseh obveznosti institucije, vključno s kapitalom.

- (11) Izključitve bi bilo treba obravnavati za vsak primer posebej z analizo zadevnih vprašanj za vsakega od potencialnih razlogov za izključitev iz člena 44(3) Direktive 2014/59/EU, namesto da bi se ločeno obravnavala specifična narava zadevnih institucij. Ta pristop bi moral zagotoviti dosledno obravnavo izjemnih okoliščin in preprečiti nepotrebna izkrivljanja konkurence. Značilnosti institucije (kot so velikost, medsebojna povezanost ali kompleksnost) bi bilo treba upoštevati, kot je to potrebno, za oceno, ali so prisotne okoliščine, ki upravičujejo izključitev obveznosti iz reševanja s sredstvi upnikov. Vendar te značilnosti ne bi smele samodejno upravičiti izvzetij takšnih obveznosti institucije iz reševanja s sredstvi upnikov.
- (12) Nekateri splošni dejavniki, kot so tržni pogoji, okoliščine propada ali višina nastalih izgub institucije, lahko vplivajo na verjetnost nastanka izjemnih okoliščin, kot so opredeljene v členu 44(3) Direktive 2014/59/EU. Vendar takšni splošni dejavniki ne bi smeli predstavljati dodatne neodvisne podlage za izključitev poleg tistih, ki so naštet v členu 44(3)(a) do (d) Direktive 2014/59/EU.
- (13) Pri ugotavljanju, ali obstaja ena ali več okoliščin, ki upravičujejo izključitev iz reševanja s sredstvi upnikov, bi organ za reševanje moral upoštevati, po kolikšnem času skorajšnjega propada institucije ne bi bilo več mogoče obravnavati na običajen način. Kadar so za posamezno institucijo načrti za reševanje in minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti določeni ter ovire za reševanje opredeljene, se pričakuje, da bi institucija morala imeti potrebno zmogljivost za kritje izgub in dokapitalizacijo. Dejansko bi bilo v shemi reševanja potrebno upoštevati načrt reševanja, vključno s strategijo reševanja, razen če se upoštevajo okoliščine zadeve, za katero organi za reševanje ocenjujejo, da bi bilo cilje reševanja mogoče bolje doseči s sprejetjem ukrepov, ki niso določeni v načrtu reševanja.
- (14) V obdobju, ko načrti reševanja in minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti še niso sprejeti in kadar je na voljo omejen čas za odločitev, kako bodo organi za reševanje izvajali strategijo reševanja, je verjetneje, da bodo obstajali primeri, v katerih ne bo mogoče v razumnem času uporabiti instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov za vse upravičene obveznosti. Določitev, kaj je „razumni čas“, bi morala biti povezana s hitrostjo in gotovostjo, ki sta potrebni za zaključek reševanja s sredstvi upnikov do določenega datuma, da se podjetje učinkovito stabilizira. Kadar do določenega datuma ni mogoče izvesti vseh nalog, ki so potrebne za reševanje nekaterih obveznosti s sredstvi upnikov, se šteje, da reševanje s sredstvi upnikov ni mogoče „v razumnem času“. Odločitev, kdaj se „težko“ stopnjuje do „nemogoče“, je treba sprejeti na podlagi meril, ki opredeljujejo „razumni čas“.
- (15) Načeloma je obveznosti, za katere velja pravo tretje države, mogoče reševati s sredstvi upnikov, če niso izključene v skladu s členom 44(2). Mehanizem iz člena 55 je namenjen povečanju verjetnosti, da je te obveznosti mogoče rešiti s sredstvi upnikov v razumnem času. Prav tako člen 67 Direktive 2014/59/EU organom za reševanje zagotavlja diskrecijsko pravico, da od upravitelja, stečajnega upravitelja ali druge osebe s podobnimi pooblastili, ki izvaja nadzor nad institucijo v postopku reševanja, zahteva, da sprejme vse potrebno za zagotovitev, da odpis ali konverzija obveznosti, za katere velja pravo tretje države, začne učinkovati. Vendar zaradi dejstva, da za takšne obveznosti ne velja pravo EU, ostaja prisotno tveganje, da se v izjemnih primerih, kljub najboljšim prizadevanjem v imenu organa za reševanje, vključno z izvajanjem diskrecijske pravice iz člena 67, lahko pojavijo težave pri reševanju takšnih obveznosti s sredstvi upnikov v razumnem času.
- (16) Praktične rešitve za reševanje s sredstvi upnikov za nekatere obveznosti lahko vključujejo dejstvo, da znesek obveznosti ni določen ali ga je težko določiti v trenutku, ko organ za reševanje uporabi instrument za reševanje s sredstvi upnikov. To lahko velja za zavarovane obveznosti, ki presegajo vrednost ustreznega zavarovanja, ali obveznosti, ki so odvisne od negotovih dogodkov v prihodnosti, kot so zunajbilančne postavke ali neizkoriščena odobrena sredstva. Takšne ovire se lahko premagajo z ustreznim vrednotenjem, kot sta preklíc obveznosti in določitev vrednosti z oceno, pri čemer se uporabi ustrezna metodologija vrednotenja ali „virtualni“ odbitek.
- (17) Medtem ko je res, da je v nekaterih primerih izvedene finančne instrumente prav tako morda težko reševati s sredstvi upnikov, člen 49 Direktive 2014/59/EU jasno določa, kako bi bilo treba izvedene finančne instrumente reševati s sredstvi upnikov, in sicer po njihovem predčasnem prenehanju. Dejstvo, da je lahko težko v kratkem času po predčasnem prenehanju določiti pobotan znesek, ne bi smelo pomeniti samodejne izključitve, ker je to mogoče obravnavati z zadevnimi metodologijami vrednotenja, kot jih določa Komisija v členu 49(5) Direktive 2014/59/EU, zlasti v fazi začasnega vrednotenja. V zvezi s tem bi institucije morale dokazati, da so sposobne predložiti informacije, ki so potrebne za izvedbo vrednotenja za namen reševanja. Organi za reševanje bi morali zlasti zagotoviti, da institucije lahko pripravijo potrebne posodobljene informacije v časovnem okviru, kot ga

določa strategija za reševanje, zlasti da se omogoči verodostojno vrednotenje pred in med reševanjem v okviru člena 36 Direktive 2014/59/EU. Poleg tega je v smernicah določeno, da bi organi za reševanje morali preučiti možnost, da od institucij zahtevajo, da prodajo sredstva, ki znatno ovirajo izvedljivost vrednotenja.

- (18) V členu 2 Direktive 2014/59/EU sta opredeljena pojma kritične funkcije in glavna poslovna področja. Komisija je pooblaščenca za sprejetje delegiranih aktov, ki podrobneje opredeljujejo okoliščine, v katerih lahko nekatere aktivnosti, storitve in dejavnosti spadajo pod opredelitev kritičnih funkcij ali glavnega poslovnega področja. V zvezi s tem donosnost poslovnega področja sama po sebi ni zadosten razlog za izključitev obveznosti, povezanih s poslovnim področjem, iz reševanja s sredstvi upnikov. Vendar je izključitev mogoče upravičiti, kadar je ohranitev glavnega poslovnega področja ključna za doseganje ciljev reševanja, vključno z ohranjanjem kritičnih funkcij, kadar se te nadaljujejo s kontinuiteto ključnih dejavnosti, storitev in transakcij.
- (19) Organi za reševanje lahko izključijo le obveznosti, ki se zahtevajo za namene upravljanja tveganja (zavarovanje pred tveganjem) v zvezi s kritičnimi funkcijami, če se upravljanje tveganja (zavarovanje pred tveganjem) prizna v bonitetne namene in je bistveno za ohranjanje operacij, povezanih s kritičnimi funkcijami, ter bi bila kontinuiteta kritičnih funkcij v primeru prenehanja zavarovanja resno ogrožena.
- (20) Prav tako lahko organi za reševanje izključijo le obveznosti, ki se zahtevajo za namene upravljanja tveganja (zavarovanje pred tveganjem) v zvezi s kritičnimi funkcijami, ki jih institucija v primeru prenehanja ukrepov upravljanja tveganja ne bi mogla nadomestiti pod razumnimi pogoji v času, ki je potreben za ohranitev kritičnih funkcij, na primer zaradi razmikov ali negotovosti pri vrednotenju.
- (21) Preprečevanje širjenja negativnih vplivov, da se preprečijo precejšnji negativni učinki na finančni sistem, je dodatni cilj reševanja, ki lahko upraviči izključitev iz uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov. V vsakem primeru bi se izključitev na tej podlagi lahko izvedla le, kadar je to nujno potrebno in sorazmerno, ter tudi kadar je širjenje negativnih vplivov tako resno, da bi bilo široko razširjeno in bi resno motilo delovanje finančnih trgov na način, ki bi lahko povzročil resne motnje gospodarstva države članice ali Unije.
- (22) Določeno tveganje širjenja negativnih vplivov je lahko povezano z uporabo instrumenta za reševanja s sredstvi upnikov. Zakonodajni sklep za vključitev instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov v Direktivo 2014/59/EU kot ključnega instrumenta za reševanje, skupaj z načelom, da bi morali izgube kritični upniki in delničarji, pomeni, da se privzeto tveganje širjenja negativnih vplivov, ki je lahko povezano z instrumentom za reševanje s sredstvi upnikov, ne bi smelo samodejno šteti za razlog za izključitev obveznosti. Organi za reševanje bi zato morali skrbno oceniti te razloge in utemeljiti izključitev obveznosti iz reševanja s sredstvi upnikov z dejstvom, da je za zadevno obveznost bolj verjetno, da bi povzročila obsežno širjenje negativnih vplivov, kot je opisano v členu 44(3)(c) Direktive 2014/59/EU, kot za obveznosti, ki niso izključene. V ta namen bi njihova ocena morala temeljiti na ustreznih metodologijah, vključno s kvantitativno analizo, da se ugotovi tveganje in resnost obsežnega širjenja negativnih vplivov ter resnih motenj gospodarstva države članice ali Unije.
- (23) Na potrebo po izključitvi zaradi obsežnega širjenja negativnih vplivov lahko vplivajo pogoji na trgu v času reševanja s sredstvi upnikov, zlasti če podjetje propade, kadar je finančni sistem zelo obremenjen ali mu primanjkuje zaupanja. Tveganje, da bi uporaba instrumentov in pooblastil za reševanje lahko imela pomemben neposreden ali posreden negativen vpliv na finančno stabilnost in zaupanje trgov, je treba obravnavati v oceni rešljivosti, kot se zahteva v točki 26 oddelka C Priloge k Direktivi 2014/59/EU. Zato se pri izključitvi obveznosti iz reševanja s sredstvi upnikov v skladu s členom 44(3) navedene direktive zaradi tveganja obsežnega širjenja negativnih vplivov od organa za reševanje pričakuje, da razloži, zakaj se v primerih, kadar te izključitve ovirajo rešljivost, ovire za reševanje s sredstvi upnikov niso obravnavale že med načrtovanjem reševanja. Organ za reševanje bi moral prav tako oceniti, ali učinek širjenja negativnih vplivov izhaja iz uporabe instrumenta za reševanje zadevne obveznosti s sredstvi upnikov ali ga ta uporaba znatno poslabša oziroma izhaja iz propada institucije same.

- (24) Tveganje obsežnega širjenja negativnih vplivov je lahko neposredno, kadar neposredne izgube, ki jih bodo utrpele nasprotnne stranke institucije v postopku reševanja, vodijo do neizpolnjevanja obveznosti ali resnih težav s solventnostjo teh nasprotnih strank ter posledično tudi njihovih nasprotnih strank. Možnost propada ene ali več finančnih institucij, ki propadajo ali prihajajo v težave neposredno zaradi reševanja s sredstvi upnikov, ne sme samodejno biti razlog za izključitev obveznosti iz reševanja s sredstvi upnikov. Odločitve o izključitvah bi se morale sprejemati sorazmerno s sistemskimi tveganji, ki jih lahko sproži neposredna širitev negativnega vpliva.
- (25) Tveganje obsežnega širjenja negativnih vplivov je lahko tudi posredno, na primer zaradi izgube zaupanja nekaterih udeležencev na trgu, kot so vlagatelji, ali prek učinkov na cene premoženja. Pomemben kanal za posredno širjenje negativnih vplivov je lahko izguba zaupanja v trge financiranja (tako fizičnih kot pravnih oseb), kar ima lahko za posledice izčrpanje oskrbe, višje zahteve po kritju na splošno ali za institucije s podobnimi značilnostmi kot propadajoče institucije, ali prisilno prodajo premoženja institucij z likvidnostnim primanjkljajem.
- (26) Pri reševanju nekaterih obveznosti s sredstvi upnikov lahko pride do zmanjšanja vrednosti, kadar so te obveznosti del uspešnega poslovnega področja, ki bi sicer doprinesel precejšnjo vrednost banki, kot pri prodaji kupcu iz zasebnega sektorja. Da bi organ za reševanje izključil obveznost ali razred obveznosti iz reševanja s sredstvi upnikov, bi morala biti ohranjena vrednost zadostna, da bi (lahko) izboljšala položaj neizključenih upnikov v primerjavi z njihovim položajem v primeru, če se zadevne obveznosti ne izključijo iz reševanja s sredstvi upnikov. Zato lahko organi za reševanje izključijo obveznosti iz reševanja s sredstvi upnikov v skladu s členom 44(3)(d) Direktive 2014/59/EU, kadar imajo drugi upniki več koristi od izključitve, kot je njihov prispevek h kritju izgub in dokapitalizaciji, če ne pride do izključitve. To se lahko na primer zgodi, kadar je ohranjeno vrednost mogoče jasno opredeliti na podlagi ustreznega povečanja plačila, ki ga plača kupec iz zasebnega sektorja.
- (27) V okviru ocenjevanja možnih koristi v smislu ohranitve vrednosti izključitve iz reševanja s sredstvi upnikov, člen 36(16) in člen 49(5) Direktive 2014/59/EU pooblašča Komisijo, da sprejme regulativne tehnične standarde v zvezi z vrednotenjem za namene reševanja ter v zvezi z vrednotenjem izvedenih finančnih instrumentov. Odvisno od uporabljene metodologije se lahko pri predčasnem prenehanju izvedenih finančnih instrumentov ugotovijo dodatne izgube, ki presegajo potencial zadevne obveznosti za reševanje s sredstvi upnikov, kar povzroči dodatne izgube, ki lahko povečajo obremenitev reševanja s sredstvi upnikov za druge upnike institucije v postopku reševanja. Dodatne izgube lahko nastanejo tudi zaradi nadomestitvenih stroškov, ki jih imajo nasprotnne stranke, ali stroškov, ki jih ima institucija v postopku reševanja za ponovno vzpostavitev zavarovanj, ki so ostala odprta in se ne odražajo v vrednosti izvedenih finančnih instrumentov, s katerimi se posluje. V takšnih okoliščinah bi moral organ za reševanje oceniti, ali bi to zmanjšanje vrednosti pomenilo, da bi bile izgube, ki jih prevzamejo neizključeni upniki, višje, kot bi bile, če bi bila zadevna obveznost izključena iz reševanja s sredstvi upnikov. Popolnoma špekulativna pričakovanja morebitnega povečanja vrednosti se ne morejo uporabiti kot podlaga za izključitev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Vsebina

1. Ta uredba določa pravila, ki dodatno opredeljujejo izjemne okoliščine iz člena 44(3) Direktive 2014/59/EU, v katerih lahko organ za reševanje, kadar se uporabi instrument za reševanje s sredstvi upnikov, določene obveznosti izključi ali delno izključi iz uporabe pooblastil za odpis in konverzijo.
2. Določbe te uredbe uporabljata organ za reševanje, ki ga imenuje država članica v skladu s členom 3 Direktive 2014/59/EU, in Enotni odbor za reševanje v okviru svojih nalog in pristojnosti iz Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str.1).

Člen 2

Področje uporabe

Ta uredba se uporablja za subjekte iz člena 1(1)(a) do (e) Direktive 2014/59/EU.

Člen 3

Opredelitev pojmov

Za namene te uredbe se uporabljajo opredelitve pojmov iz člena 2 Direktive 2014/59/EU. Za namene te uredbe se uporabljajo tudi naslednje opredelitve:

- (1) „neposredno širjenje negativnih vplivov“ pomeni situacijo, v kateri neposredne izgube nasprotnih strank institucije v postopku reševanja, ki nastanejo zaradi odpisa obveznosti institucije, povzročijo neizpolnjevanje obveznosti ali verjetno neizpolnjevanje obveznosti teh nasprotnih strank v bližnji prihodnosti;
- (2) „posredno širjenje negativnih vplivov“ pomeni situacijo, v kateri odpis ali konverzija obveznosti institucije povzroči negativen odziv udeležencev na trgu, ki povzroči resno motnjo finančnega sistema, ki lahko škoduje realnemu gospodarstvu.

Člen 4

Skupne določbe

1. Organi za reševanje ne izključijo obveznosti ali razreda obveznosti iz reševanja s sredstvi upnikov, razen če se te uvrščajo na seznam obveznosti iz člena 44(2) Direktive 2014/59/EU.
2. Odločitev organa za reševanje za izključitev obveznosti ali razreda obveznosti iz uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov v skladu s členom 44(3) Direktive 2014/59/EU temelji na analizi posameznega primera institucije v postopku reševanja in ni samodejna.
3. Organ za reševanje pri preučevanju možnosti za izključitev v skladu s členom 44(3) Direktive 2014/59/EU in preden v celoti izključi obveznost ali razred obveznosti iz reševanja s sredstvi upnikov naprej preuči možnost za delno izključitev obveznosti, tako da, kje je mogoče, omeji obseg odpisa.
4. Pri odločanju, ali je treba obveznost izključiti v skladu s členom 44(3) Direktive 2014/59/EU, organ za reševanje oceni, ali so pogoji iz navedenega člena izpolnjeni v trenutku, ko se za institucijo uporabi instrument za reševanje s sredstvi upnikov. Ta ocena ne vpliva na obveznost organa za reševanje, da upošteva načrt reševanja iz člena 87 Direktive 2014/59/EU.
5. Odločitev za izključitev obveznosti ali razreda obveznosti iz uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov v skladu s členom 44(3) Direktive 2014/59/EU temelji na vsaj enem cilju reševanja, ki so opisani v členu 31(2) navedene direktive.
6. Odločitev za izključitev ali delno izključitev obveznosti ali razreda obveznosti iz uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov v skladu s členom 44(3) Direktive 2014/59/EU, ki bi pomenila uporabo sredstev iz sklada za reševanje, je treba ustrezno utemeljiti ob upoštevanju potrebe po smotrnosti, kot zahtevajo okoliščine, ki so značilne za zadevni primer.
7. Kadar organ za reševanje meni, da bi obveznost ali razred obveznosti verodostojno in izvedljivo prispeval h kritju izgub in dokapitalizaciji ter da zadevne obveznosti ne bi izpolnjevale zahtev za izključitev iz člena 44(3), organ za reševanje utemelji vse spodaj navedene dejavnike, če se odloči za izključitev ali delno izključitev obveznosti ali razreda obveznosti v skladu s členom 44(3), kar bi vključevalo prenos izgub na sklad za reševanje:
 - (a) izjemne okoliščine, ki se razlikujejo od okoliščin v trenutku načrtovanja reševanja, tako da morajo biti te obveznosti izključene iz reševanja s sredstvi upnikov v času sprejetja ukrepa za reševanje;
 - (b) zakaj potrebe po izključitvi in zlasti izjemnih okoliščin, ki vodijo do izključitve, ni bilo mogoče predvideti med načrtovanjem reševanja;
 - (c) če je bila potreba po izključitvi predvidena v načrtu reševanja, kako je organ za reševanje obravnaval to potrebo, da bi preprečil, da ta ovira rešljivost.

8. Pri odločanju za izključitev ali delno izključitev obveznosti ali razreda obveznosti v skladu s členom 44(3)(a) Direktive 2014/59/EU organ za reševanje v primeru, če bi izključitev vključevala prenos izgub na sklad za reševanje, obrazloži tudi:

- (a) kako/ali so zahteve iz členov 5 in 6 te uredbe izpolnjene; ter
- (b) zakaj potrebe po izključitvi ni bilo mogoče obravnavati z ustrezno metodo vrednotenja v skladu s členom 36 Direktive 2014/59/EU.

9. Pri odločanju za izključitev ali delno izključitev obveznosti ali razreda obveznosti za ohranitev kontinuitete kritičnih funkcij in glavnih poslovnih področij v skladu s členom 44(3)(b) Direktive 2014/59/EU organ za reševanje v primeru, če bi izključitev vključevala prenos izgub na sklad za reševanje, obrazloži tudi:

- (a) kako/ali so zahteve iz člena 7 te uredbe izpolnjene;
- (b) zakaj so obveznosti, ki se bodo izključile, pomembnejše za kontinuiteto jasno opredeljenih kritičnih funkcij ali glavnih poslovnih področij kot obveznosti, ki se ne bodo izključile.

10. Kadar organ za reševanje izključi ali delno izključi obveznost ali razred obveznosti, da bi preprečil obsežno širjenje negativnih vplivov v skladu s členom 44(3)(c) Direktive 2014/59/EU, v primeru, če bi izključitev vključevala prenos izgub na sklad za reševanje, obrazloži tudi:

- (a) kako/ali so zahteve iz člena 8 te uredbe izpolnjene;
- (b) razloge, zakaj je bolj verjetno, da bi izključene obveznosti obsežno širile negativne vplive, kot je opisano v členu 44(3)(c) Direktive 2014/59/EU, kot obveznosti, ki niso izključene.

11. Kadar organ za reševanje izključi ali delno izključi obveznost ali razred obveznosti v skladu s členom 44(3)(d) Direktive 2014/59/EU, v primeru, če bi izključitev vključevala prenos izgub na sklad za reševanje, obrazloži tudi, kako/ali so zahteve iz člena 9 te uredbe izpolnjene.

Člen 5

Izključitev zaradi nezmožnosti reševanja s sredstvi upnikov v skladu s členom 44 (3)(a) Direktive 2014/59/EU

1. Organi za reševanje lahko obveznost ali razred obveznosti iz uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov izključijo le, če takšno reševanje kljub trudi organa za reševanje zaradi ovir ni mogoče.

2. Organi za reševanje v zvezi z odstavkom 1 zlasti izpolnijo naslednje zahteve, preden sprejmejo odločitev glede izključitve iz navedenega odstavka:

- (a) obveznost organa za reševanje, da pripravi načrt reševanja, opis postopkov za zagotavljanje razpoložljivosti informacij, ki se zahtevajo za vrednotenje v skladu s členoma 36 in 49 Direktive 2014/59/EU, v ustreznem roku;
- (b) obveznost organa za reševanje, da obravnava vse ovire za rešljivost institucije, vključno z okoliščinami, ki vodijo do morebitne izključitve in ki jih je mogoče predvideti pri načrtovanju reševanja, če te morebitne izključitve postanejo ovire za rešljivost.

Člen 6

Razumni čas

1. Med prizadevanjem za izključitev obveznosti ali razreda obveznosti iz reševanja s sredstvi upnikov iz člena 44(3)(a) Direktive 2014/59/EU ter za opredelitev, kaj pomeni „razumni čas“, organ za reševanje določi naslednje:

- (a) kdaj je treba dokončno določiti znesek odpisa;
- (b) do kdaj je treba opraviti vse naloge, ki so potrebne za reševanje teh obveznosti s sredstvi upnikov, da so izpolnjeni cilji reševanja, pri čemer se upošteva položaj v času sprejetja ukrepa za reševanje.

2. Pri določanju zahtev iz odstavka 1 organi za reševanje ocenijo naslednje:
- (a) potrebo po objavi odločitve o reševanju s sredstvi upnikov in določitvi zneska za reševanje s sredstvi upnikov ter njegove dokončne razporeditve med različne razrede upnikov;
 - (b) posledice zamude pri sprejemanju tovrstnih odločitev na zaupanje trga, morebitni odzivi trga, kot so likvidnostni odlivi, ter učinkovitost ukrepa za reševanje ob upoštevanju naslednjega:
 - (i) ali so udeleženci na trgu seznanjeni s težavami institucije in tveganjem za njen propad;
 - (ii) prepoznavnost posledic težav ali morebitnega propada institucije za udeležence na trgu;
 - (c) obratovalni čas trgov, če lahko ti vplivajo na kontinuiteto kritičnih funkcij in učinke širjenja negativnih vplivov;
 - (d) referenčne datum(-e) za izpolnitev kapitalskih zahtev;
 - (e) roke zapadlosti plačil institucije in zapadlosti zadevnih obveznosti.

Člen 7

Izključitev zaradi ohranitve nekaterih kritičnih funkcij in glavnih poslovnih področij v skladu s členom 44(3)(b) Direktive 2014/59/EU

1. Organi za reševanje lahko izključijo obveznosti ali razred obveznosti ker so nujne in sorazmerne za ohranitev nekaterih kritičnih funkcij, kadar menijo, da je zadevna obveznost ali razred obveznosti povezan s kritično funkcijo ter se za kontinuiteto te kritične funkcije zadevne obveznosti ali razreda obveznosti ne bi smelo reševati s sredstvi upnikov, kadar so izpolnjeni naslednji elementi:

- (a) reševanje obveznosti ali razreda obveznosti s sredstvi upnikov bi ogrozilo funkcijo zaradi razpoložljivosti financiranja ali odvisnosti od nasprotnih strank, kot so nasprotne stranke pri zavarovanju, od infrastrukture ali ponudnikov storitev instituciji, katerim se lahko prepreči nadaljevanje transakcij z institucijo po reševanju s sredstvi upnikov oziroma ki ne želijo več nadaljevati takšnih transakcij;
- (b) zadevna kritična funkcija je storitev, ki jo institucija zagotavlja tretjim strankam in je odvisna od nemotenega izvajanja obveznosti.

2. Organi za reševanje lahko izključijo le obveznosti, ki so potrebne za namene upravljanja tveganja (zavarovanje pred tveganjem) v okviru kritičnih funkcij, kadar sta izpolnjena oba spodnja pogoja:

- (a) upravljanje tveganja (zavarovanje pred tveganjem) je priznано v bonitetne namene in je bistveno za ohranjanje operacij, povezanih s kritičnimi funkcijami;
- (b) institucija ne bi mogla nadomestiti prenehanega ukrepa za upravljanje s tveganji pod razumnimi pogoji in v času, ki je potreben za ohranitev kritičnih funkcij.

3. Organi za reševanje lahko izključijo le obveznosti za namene ohranjanja razmerja financiranja, kadar sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

- (a) organ za reševanje ocenjuje, da je financiranje bistveno za ohranjanje kritične funkcije;
- (b) v skladu s členom 6 te uredbe institucija ne bi mogla nadomestiti financiranja v času, ki je potreben za ohranitev kritične funkcije.

4. Organi za reševanje ne izključijo obveznosti ali razreda obveznosti zgolj na podlagi česar koli od spodaj naštetega:

- (a) njihove zapadlosti;
- (b) pričakovanega povečanja stroškov financiranja, ki ne ogroža kontinuitete kritične funkcije;
- (c) pričakovanega prihodnjega morebitnega dobička.

5. Organi za reševanje lahko izključijo obveznosti ali razred obveznosti na podlagi dejstva, da so nujne in sorazmerne za ohranitev glavnega poslovnega področja, kadar je izključitev obveznosti kritičnega pomena, da institucija v postopku reševanja ostane sposobna nadaljevati ključne dejavnosti, storitve in transakcije, ter za doseg ciljev reševanja iz točk (a) in (b) člena 31(2) Direktive 2014/59/EU.

Člen 8

Izključitev zaradi izogibanja obsežnemu širjenju negativnih vplivov v skladu s členom 44(3)(c) Direktive 2014/59/EU

1. Organ za reševanje bi moral pri preučevanju možnosti za izključitev na podlagi tveganja neposrednega širjenja negativnih vplivov v skladu s členom 44(3)(c) Direktive 2014/59/EU po najboljših možnostih oceniti medsebojno povezanost institucije v postopku reševanja z njenimi nasprotnimi strankami.

Ocena iz prvega pododstavka vključuje vse naslednje točke:

- (a) upoštevanje izpostavljenosti zadevnim nasprotnim strankam v zvezi s tveganjem, da bi reševanje takšnih izpostavljenosti s sredstvi upnikov povzročilo posredne propade;
- (b) sistemska pomembnost nasprotnih strank, ki so v nevarnosti, da propadejo, zlasti za druge udeležence finančnega trga in ponudnike infrastrukture finančnih trgov.

2. Organ za reševanje pri preučevanju možnosti za izključitev na podlagi tveganja posrednega širjenja negativnih vplivov v skladu s členom 44(3)(c) Direktive 2014/59/EU po najboljših možnostih oceni potrebo po in sorazmernost izključitve na podlagi več kazalnikov, povezanih s cilji. Kazalniki, ki so lahko povezani z zadevo, so naslednji:

- (a) število, velikost in medsebojna povezanost institucij s podobnimi značilnostmi, kot jih ima institucija v postopku reševanja, če bi to lahko povzročilo razširjeno pomanjkanje zaupanja v bančni sektor ali širši finančni sistem;
- (b) število fizičnih oseb, na katere posredno ali neposredno vpliva reševanje s sredstvi upnikov, prepoznavnost in medijska pokritost ukrepov za reševanje, če to pomeni precejšnje tveganje ogrožanja zaupanja javnosti v bančni sistem ali širši finančni sistem;
- (c) število, velikost in medsebojna povezanost nasprotnih strank, na katere vpliva reševanje s sredstvi upnikov, vključno z udeleženci na trgu iz nebančnega sektorja in pomembnostjo kritičnih funkcij, ki jih opravljajo te nasprotne stranke;
- (d) možnost nasprotnih strank, da dostopajo do drugih ponudnikov storitev za funkcije, ki so bile ocenjene kot nadomestljive, in sicer za vsak primer posebej;
- (e) ali bi precejšnje število nasprotnih strank umaknilo financiranje ali prenehalo opravljati transakcije z drugimi institucijami po reševanju s sredstvi upnikov, oziroma ali bi trgi prenehali pravilno delovati zaradi reševanja takšnih udeležencev trga s sredstvi upnikov, zlasti v primeru splošne izgube zaupanja v trge ali panike;
- (f) razširjena prekinitev kratkoročnega financiranja ali umik vlog v visokih zneskih;
- (g) število, velikost ali pomembnost institucij, ki bi lahko izpolnjevale pogoje za zgodnje posredovanje ali izpolnjujejo pogoje za propad oziroma je zanje verjetno, da bodo propadle, v skladu s členom 32(4) Direktive 2014/59/EU;

- (h) tveganje obsežnega prenehanja kritičnih funkcij ali znatnega povišanja cen za opravljanje takšnih funkcij (kot se kaže iz sprememb tržnih pogojev za takšne funkcije ali njihovo razpoložljivost), ali pričakovanja nasprotnih strank in drugih udeležencev na trgu;
- (i) razširjen precejšen padec cen delnic institucij ali cen sredstev v lasti institucij, zlasti kadar lahko vplivajo na kapital institucij;
- (j) splošno in razširjeno precejšnje zmanjšanje kratkoročnega in srednjeročnega financiranja, ki je na voljo institucijam;
- (k) znatno poslabšanje delovanja trga medbančnega financiranja, kar se kaže s precejšnjim povišanjem zahtev po kritju in zmanjšanjem zavarovanja s premoženjem, ki je na voljo institucijam;
- (l) razširjena in precejšnja povišanja cen zavarovanja za neizpolnitev kreditnih obveznosti ali padec bonitetnih ocen institucij ali drugih udeležencev na trgu, ki so pomembni za finančno stanje institucij.

Člen 9

Izključitev zaradi preprečevanja zmanjšanja vrednosti v skladu s členom 44(3)(d) Direktive 2014/59/EU

1. Organi za reševanje lahko izključijo obveznost ali razred obveznosti iz reševanja s sredstvi upnikov, kadar bi takšna izključitev preprečila zmanjšanje vrednosti, tako da bi bili imetniki neizključenih obveznosti v boljšem položaju, kot bi bili, če bi se zadevne obveznosti reševale s sredstvi upnikov.
2. Organi za reševanje pri ocenjevanju, ali je pogoj iz odstavka 1 izpolnjen, primerjajo in ovrednotijo posledice za vse upnike, ki bi jih imela morebitno reševanje s sredstvi upnikov in odsotnost takšnega reševanja, in sicer v skladu s členom 36(16) in členom 49(5) Direktive 2014/59/EU.

Člen 10

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 4. februarja 2016

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER